

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΛΕΣΒΟΣ

ΤΡΙΤΗ

3

ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΕΑΜ ΛΕΣΒΟΥ

Αριθ. 90. Το φύλλο 16 δραχμές

Δημοκρατική για Γλυξβουργική, ΦΩΣ ΣΤΟ ΣΤΥΓΕΡΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΛΗΜΝΟΥ ΠΙΘΑΝΩΣ ΕΝΕΧΟΝΤΑΙ ΚΑΙ 2 ΝΑΥΤΕΣ

Η "Εθνική Δημοκρατική Ένωση Λεσβίων", ύστερα από ενός μηνός καθημερινές έπιμονες προσοκλήσεις του εγχώριου Δημοκρατικού τύπου, αποφάσισε προχθές να μιλήσει για τη θέση που παίρνει από πολιτικά κριτήρια. Και δηλώνει το δημοσιογραφικό της όργανο με μασημένα λόγια, χωρίς στόχασμα και χωρίς τροπή, πως είναι υπέρ της Βασιλείας, επειδή το ΕΑΜ είναι υπέρ της "Δημοκρατίας!"

«Δέν απεκρύψαμεν, ούτε και τώρα θα απεκρύψωμεν» διει μάς είναι αδύνατον να πάρωμεν θέσιν παρά τὸ πλεῖστον τῆς Εαμική Δημοκρατίας», γράφει

Πόση πόρωση και πάση περιφρόνηση πρὸς τὴ λατικὴ νομοσύνη δέν κρύβει αὐτὴ ἡ ὑποκριτικὴ δήλωση! Κάνουν πως δέν καταλαβαίνουμ και προσπαθοῦν νὰ διαστρεβλώσουν τὰ πράγματα! Νά θολώσουν τὰ νερά, χώνοντας μελάνι, σά σουπιές τὴν ὄρα τοῦ κινδύνου, γιά νὰ ξεφυγούν! Μά εἰδὸ μπαίνει καθαρά τὸ ζήτημα:

ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΛΥΞΒΟΥΡΓΗ ἢ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΧΩΡΙΣ ΒΑΣΙΛΙΑ

Μπορεῖ ἡ ΕΔΕΛ νάνε δσο θέλει Αντιεαμική. Αὐτὸ τὸ ξέρουμεν, τὸ ξέρει δλοκλήρως ὁ λεσβιακὸς Λαός. Ἡ ἀντίδραση πάντα σὲ κάθε ἐποχῇ, δέν εἶχεθεσι παρά μοναχὰ σάν ΑΡΝΗΣΗ. Ὅταν ὁ Βενιζελισμὸς μεσορρανόθεσ ἐπὶ Ἑλλάδα, τὴν ἐποχῇ ποῦ εἶτανε ἡ πιὸ προδρευτικὴ πολιτικὴ μερίδα στὸν τόπο μας, και φαίνονταν πως ἀγκαλιάζει τὸ πρόγραμμά του τὰ μεγάλα λαϊκά προβλήματα, ὁ παλιὸς πολιτικὸς κόσμος στάθηκε ἀντίκρου τοῦ σάν ἀρνηση. ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΣ. Κ' εἶται ἐξῆς τὴν ἀμφίβολη και σκοτεινὴ ζωὴ του. Τὸ ἴδιο συμβαίνει και τώρα. Τὸ ΕΑΜ, ἡ ὀργανωση, ποῦ ὠδήγησε τὸ Λαὸ ἐπὶ Ἑθνικὴ ἀπελευθέρωση και τὸν κατευθόνει ἐπὶ ἐπικράτησι τῆς Δημοκρατίας - τῆς ἀληθινῆς Δημοκρατίας - και τὴν κατοχύρωση τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, δέν ἀφίνει νὰ σταθῇ θετικὰ ἀντικρουτοῦ καμὴ ψευτικὴ ἐπαγγελία, παρά μόνο σάν ἀρνηση ἡ ἀντίδραση. Κ' ἔχομεν τὸν Ἀντιεαμισμό. Ἐναι ἡ ἀγκυρὰ και ἡ σημαία τῆς Ἀντίδρασης, ποῦ δέν τολμα νὰ βγάλει τὴ μάσκα, γιὰτι φοβάται τὸ Λαὸ.

Αντιεαμικὴ εἶναι και ἡ ΕΔΕΛ, μάς δηλώνει ἡ «Δημοκρατία!» Δυστυχῶς γι' αὐτὴν αὐτὴ ἡ δήλωση δέν ἐξαπατᾷ κανένα και δέν τὴ

βγάξει ἀπ' τὸ ἀδιέξοδ. Ἐναι ὑποχρεωμένη, χωρὶς περιστροφές, νὰ ἀπαντήσει στὸ ἐρώτημα. Οἱ κ.κ. Σοφούλης, Καφαντάρης, Μυλωνὰς και αὐτὸς ὁ Παπανδρέου δέν εἶναι βέβαια Ἐαμίτες. Κάθε ἄλλοι Ὀρισμένοι ἄμλιστα ἀπ' αὐτοὺς μισοῦν τὸ κίνημα τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιστάσεως ὅσο και ἡ ΕΔΕΛ. Μά, σάν πολιτικοί, πῆραν θέση καθαρά πάνω στο πολιτικὸ, ποῦ εἶναι σήμερὰ τὸ κυριώτερο ζήτημα, ποῦ ἀπασχολεῖ τὴ χώρα. Γιὰτι ἀπ' αὐτὸ ἐξαρτάται ἡ ἡσυχία και ἡ εἰρήνη τῆς. Ἡ θὰ πάει στὸν ἀγύριστο ὁ Γλυξβουργος, μετὸ δημοψήφισμα και ἡ Ἑλλάδα θὰ βρεῖ τὸ δρόμο τῆς εὐτυχίας πλάι στὰ Ἐνωμένα Ἑθνη, ἡ θὰ ξαναφυρῆσαι ὁ τρισκαράτος και τότες ἡ Ἑλλάδα θὰ περάσει ἀπὸ μιὰ νέα τρομερὴ περιόδὸ ἀνωμαλίας ὡσπου νὰ ξεκαίει τὸ μοναρχοφασιστικὸ τέρας και νὰ ἀναστήσει τὴ Δημοκρατία τῆς. Γιὰτι οἱ σιμλῆκες σήμερὰ δέν εὐνοῦν πιά τὴν ἐπικράτησι τῶν φασιστικῶν καθεστώτων, σάν τὸ 1936, ποῦ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ἀνοργάνωτος και ἀκαθοδηγητὸς βρέθηκε κάτω ἀπ' τὸ φασιστικὸ ζυγὸ τοῦ Ματαζᾶ και τοῦ ἐπιόρου Γλυξβουργου.

Γιὰτὸ οἱ πολιτικοὶ Ἀρχηγοί, ποῦ δὲ θέλουν νὰ αὐτοκτονήσουν, και δέν εἶναι ἀπατεῶνες πολιτικάντηδες, παίρουν θέση ὑπὲρ τῆς ἀβασίλευτῆς Δημοκρατίας. Καί μείνανε ἀπὸ τὴν ἄλλῃ ὁ μάβρος Γονατᾶς και ἡ Βασιλικὴ μερίδα τῶν Λαϊκῶν.

Γιὰτὸ και τὸ δίλημα ποῦ μπαίνει και μπροστᾷ ἐπὶν ντόπια μασκαρεμένη Δημοκρατικὴ παράταξι εἶναι σκληρὸ. Ἡ ΕΔΕΛ εἶναι ὑποχρεωμένη, θέλοντας και μὴ, νὰ μιλήσει καθαρά στοὺς ὄπαδους τῆς:

Ἐνε με τὸς Γλυξβουργικὸς ἡ με τοὺς Δημοκρατικὸς:

"Ἀν εἶνε με τὸς Γλυξβουργικὸς θὰ μείνουν κοντὰ τῆς μόνου οἱ γνωστὸι κρυφοφασιστικοὶ κύκλοι τοῦ τόκου. Ὁ Λαός και οἱ λατὰ δημοκρατικὰ στοιχεῖα, ποῦ ξεγελάστηκαν ἀπ' τὴ δημοκρατικὴ μάσκα τῆς και παρὰσέρθηκαν, θὰ τὴν ἐγκαταλείψουν και θὰ τὴ χτυπήσουν σὰ θανάσιμο ἐχθρὸ τους, πολεπόντας ἐνῶμα στο δημοκρατικὸ μέτωπο ἐναντίον τοῦ Γλυξβουργου.

Ἐμπρός! Ἄς ἀφίσει τὰ μωσημένα λόγια ἡ ἀλεπού και τὶς περιστροφές, ποῦ δὲ ξεγελοῦν πιά κανένα. Κι ἄς μιλήσει παστρικά:

ΦΩΣ ΣΤΟ ΣΤΥΓΕΡΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΛΗΜΝΟΥ ΠΙΘΑΝΩΣ ΕΝΕΧΟΝΤΑΙ ΚΑΙ 2 ΝΑΥΤΕΣ

Μιλά ὁ κατηγορούμενος Τραταρὸς

Ἡ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ διέταξε χτες τὴν προφυλάξι τοῦ Τιμολεῶνα Τραταρῶ ποῦ συστάθηκε σάν ὑπαίτιος τῆς δυναμιτιστικῆς ἀποπέρας τῆς Λημνοῦ.

Ἡ ἐγκληματικὴ ἀδὲ δὲσση στὴν ὀποία χωρὶς καμμια ἀμφιβολία πρωταρχικὸ και κύριο ρολὸ παῖξαν οἱ μοναχοφασιστοὶ τοῦ Κάστρου, φουτῆσαι ἀρεκταμὴ τὴν παρακίτο σιμνεύσει ποῦ εἶχε χτες βροδὸ σιμνεύσει τῆς ἐφημερίδας μας μετὸν κατηγορούμενο Τραταρὸ.

— Τὸ βράδι ἐκεῖνο εἶχα πιά βροδικά, λέει ὁ Τραταρὸς. Ἡ μῶνα εἶσομος νὰ πᾶω σπαι ἄλλῃ ἀντεβῆθῆρα ποῦ δέν εἶχα τοίγαρα. Ἡ ὀση ἦταν περασμένη τὰ κανονικὰ κλειστά. Τοῦβῆσε λοιπὸν σὸς καταφρευτο τοῦ Κοῦνταρου ὅπου ἦνὸταν ὁ χορὸς τῆς Ε.Λ. Ἐκεῖ πρᾶγματι βῆκα τοίγαρα μᾶ ἐτὶ σιμνῇ ποῦτὴ μετρώσα στὴ πόρτᾶ ποῦ φάνηκε ὅτι πᾶω ἀπ' τὸ περιπέτρο ποῦ βρισκόταν δίπλα μου ἀνεκαίνο κᾶποιο Ἀκουσα καθαρά τὴ φωνὴ τοῦ.

«Δέν μπορούμ να γᾶνομε τίποτα ἀπ' ἐδοῦςινε ποῦν μέσοις. Ἐλεγε ὁ ἐνας ὁ ἄλλος εἶπε. «Δέν μπορούμ για τὸ πετάξωμε μετὰ γιὰτι θὰ μᾶς ἀντιληφθοῦν». Ὑποκρινάμαι και τὸ σῆμα. Ἐπιπῶν εἶπα κακὰ ποῦ ἦταν ὁσὺ νᾶυτες τοῦς γνωστὸ και τοῦς δυὸ ὁ ἐνας ἦταν ὁ Δημ. Σοφιᾶς, τοῦ ἄλλου τοῦ ὄνομα δέν τὸ ξέρω.

Φαίνεται πως μ' ἀντιληφθῆ καινε γιὰτι κανε ἀμέσως τὸν ἰδιώροστο και ταβήσανα γιὰ τὸ Ἀμενάχοῦ.

Μόλις φῆγαν πῆρα νὰ εἰδοποιήσω τὸν Γ. Τραταρῶνα ποῦ ἦταν στὸ καφενεῖο μὲ δέν μάσκα νὰ μπῶ. Βῆκα ὀμως τὸν Χ. Τσαλιᾶ ἀπὸς ἦταν μεθυσμένος και ὅταν τοῦ εἶπα τί ἀκουσα μὲ εἰδοξῆ. Τραβῆσε τότες γιὰ τὸ σπιτι. Ὁ ναῦτης Σοφιᾶς μὲ παρᾶκολοῦθῆσε. Ἀκουσε τίποτα ἔξω ἀπ' τὸ κινεφνεῖο μὲ ὀρώτῆς κοντεβοντάς με. «Κ' ἂν ἀκουσα τί» τοῦ ἀπάντησα. Μὲ ἀρῆαζε τότες ἀπ' τὸ γακᾶ και προτινόντας τὸ περιστορφὸ τοῦ μοῦπε πως ὅταν εἶλεγα τίποτα θὰ μὲ σκότωνε» φοβῆθῆκα. Στὸ μερᾶς αὐτὸ ὁ Σοφιᾶς ποῦ ἔβαλε στὴν

Ἡ δέσση μας

ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΕ
Στὸ Δικαστήριό τῶν δοσילוγαν ἀρχισαν οἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων τῆς ἐπεράσεως. Οἱ ἀναθωμάσιες τῆς ἀνηλικήτῆος πληθεινουν. Οἱ κατηγορούμενοι ὀμνούνται σάν ἔθνοικο ἦρωες. Οἱ συνεργάτες τοῦ ἐχθρῶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Ἑθνικοῦ και ὀλων τῶν Ἐνωμένων Ἑθνω, δικαιοῦνται. Ἡ προδοσία ἐξάρεται σάν ἀρετή. Αὐτοὶ εἶνε οἱ ἀνθρωποι, ποῦ τυραννήσαν και τυράννοῦν τὴν Ἑλλάδα και τὸ Λαὸ τῆς. Αὐτοὶ εἶνε ποῦ εἰσμάχονται νὰ τὰν ὀποδολώσουν και πάλι. Οἱ ἀνθρωποι τοῦ Χίτλερ. Οἱ ἀνθρωποι τοῦ Γλύξμπουργου.

ΑΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΝ ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Ἀνάμεσα στοὺς ὑπαλλήλους ἀρχίζουν νὰ δοῦν οἱ σκατεῖνοι ἀνθρωποι ποῦ ἐβλαψαν πάντα τὸν ὀπαλληλικὸ κόσμο ὁ δλοῦς τίς ἀναπαμπουλές. Οἱ κακὲς ἐισηγήσεις βρισκοῦν πάντα ἀπῆρησῆ τέλει «κακὲς ὄρες» και μερικοὶ προητάμενοι δὲ διατάζουν καθλοῦ νὰ μεταφερῆστων τὸ μέσο τῆς σφοκραντῆς γιὰ νὰ ξεφορτωθοῦν ἐνα εὐνοχλητικὸ ἀναδέλερο και ὀριστακὸν Νομίζου πως εἶται θὰ τὸν ἀναγκᾶσουν νὰβῆσι στὸν νερὸ τους. Ἀς προσέξου οἱ ὀπαλληλοὶ. Τέλει κινήσει τίς βοήθησε πάντα ἡ δ' α' λ' ρ' ε' σ' η' Ἄς δοῦν καλά ποῦ εἶνε τὸ σιμνεῖο τους. Τὸ νὰ ἐγκαταλείψουν τὸς κινήγημενος σιμναδέκτους τοῦς εἶνε κακὸ σῆμα γιὰ τοῦς Ἑθνοῦς. Θεωροῦνται οἱ ὀπαλληλοὶ πως ὀκέρδισαν ἰσάμε τὸρα τόκααν μοναχὰ με ἀγῶνες. Τὰ κρηγματὰ τῆς κρατικῆς ὀτοργῆς και φροντῆδας εἶμταν πάντα λόγια και μοναχὰ λόγια.

Ὁ α' γ' ω' ν' ε' σ' η' ζ' η' π' ρ' σ' τ' θ' α' β' γ' δ' ε' ζ' η' θ' ι' κ' λ' μ' ν' ξ' ο' π' ρ' σ' τ' θ' α' β' γ' δ' e

— Προς ἔσῆς λοιπὸν τὸ δυναμῆτι:

— Τὸ δίχως ἄλλο οἱ ναῦτες λέει ἡσρα ὁ Τραταρὸς. Εἶχαν πᾶσι τὸ χωρὸ νὰ χορῆσουν μᾶ δέν τὸς δεχτήκαν τὴ χορῆσι.

— Ἡ ἀπὸνομᾶ εἶπας τοῦς ναῦτες σάν ὑποπτοῦς:

— Νά! Καί ποῦτὴ ἄλλη ἄτομα. Μὲ τὴ διαφορά ὅτι οἱ ναῦτες ἔτρωγαν και χορῆσαν με τοῦς χορῆφῆλας και ἦταν ἐλευθῆροι νὰ γυρᾶνε εἴδι.

— Ὀμοῦ τοῦς ἀμέσως ἐπὶν ἀνάκρισι ὅτι ἀκουσε και εἶδῆ:

— Ὄχι, γιατί φοβόμωνα μὲ νὰ σκοπεῖστων οἱ ναῦτες. Μᾶ στὴ δευτερῇ ἀνάκρισι, σάν εἶπα γιὰ τοῦς ναῦτες, ἀμέσως ὁ ἐνομειόχοῦς ἔγινε ἔσο σφωνόν. Σταμάτησε τὴν ἀνάκρισι και μὲ χαστοῦκισε. Ὑπὲρ τὰ φωνᾶσε πέντε-ἕξι χορῆφῆλα ποῦ δὲσαν γερά και με ἔνλοζοῦσαν ἄγρια. Αὐὸ φορὸς λογοβῆρα και αὐτοὶ με χτυποῦσαν. Μ' ἔχταν ὀριεῖ ἀνάσκα και με χτυποῦσαν. Ἀν ἐλέμνα γιὰ τοῦς ναῦτες, ποῦ εἶταν πως θὰ με ἔρριχναν ἔσομειστω λῆδη! Σῆρχονα μὲ πρότῆσινα ἑνα ὀπλο, λέγοντας πως θὰ με σκότωναν. Ἐγὼ τίπτε γιὰ νὰ γλυτώσω εἶπα ποῦ με ἔβαλαν ἄλλοι νὰ ὀρῆσι τὴ δυναμῆτιδα.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Τραταρῶ διέγει ἀνθῆστω μερῆς διανοητικότητῆς.

ΦΩΣ ΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ
Ἀπὸ τὰ νιοκοῦμενα ποῦ φῆνε ὁ «Σοσιολογῆς» στὸ ἄρθρη του 2-4-45 «Σοσιετικὴ Ρωσσία, Βουλγαρία, Ἑλλάδα» φανεῖται καθαρά ποιοι συνθηκοῦλοδοῦσαν με τοῦς φασιστικοὺς κύκλους τῆς Σοφῆας και τὶς ἀισχρὸ ρολὸ ἐπαῖσε στὴν ὀπόθεσι αὐτῆ ὁ Παπανδρέου, ἔσοκεῖται και τὰ βροδῆκα παρᾶσκηνια τῆς πολιτικῆς τοῦ Καστοῦ και φωτῆται ἡ σφοκραντικὴ ἐκστρατῆ τῆς βῆσις, «επὶ παν-ἀουσιτικὸ κινῆνωτος». Ὅσοι δέν εἶπα νὰ διαβάσουν τὸ τελευταῖο φύλλο τοῦ «Σοσιαλιστῆ» ἄς φροντισοῦν νὰ πὸ βροδῆ.

Ο ΒΙΑΣΟΣ
Ἡ ἀνασῶσση τῆς ΝΕΣ ἐανάφερε στὰ λαϊκὰ ουσσιῖα τὰ γνωστὰ ἐκεῖνα πρόγραμμα, ποῦ ἔσοκον Φιλανθρώπι, γιὰτι δέν ἔχουν τίποτε ἄλλο νὰ κάνουν ἡ γιὰτι βρισκοῦν σ' αὐτὴ τὸ συνδωσασμὸ τοῦ τερπῆρο μετὰ τοῦ ἀφελήμου. Ὅσοι ὁ τεραταυνοσσιανὸς βίασος ἐνάδ ἐπι-ὀκνήσει. Μόνου ὁ Ἄρης ὁ κανακῆρη λέπει και ὁ Μπαρῆας ποῦ. Τὶ κρῆμα! Κ' αἶτανε ἀπ' τοῦς πρωταγωνιστῆς!

ΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ

Τὸ νεὸ κόμα τῆς τρομοκρατίας ποῦ ἔξοπασε στὴ Χίὸ δειχνει πως ὁ φασισμὸς δέν ἐννοῦν νὰ τὸ βάλει κάτω. Ὅτε συμφωνῆς ὀσβοντα οἱ ἀνθρωποι, τοῦ «Νόμου και τοῦ Δικαιοῦ» ὀτε τίποτα. Ἐκεῖνο ποῦ γεννάει τὴ μεγαλῶτερῇ ἀγανάκτηση εἶνε ἡ ὀσᾶση τοῦ Κ. Γεν. Διοκητῆ, ποῦ συμμάχησε με τοῦς χορῆφῆλας και τὰ Γκεσταπτικὰ καθάρματα και χτυπᾷ τὸ Λαὸ και τοῦς ἡγῆτες τοῦ. Ὅσοι σὸν γρηγορὰ ὁ Κ. Ροζάνης θὰ μετανοῶσι γιὰ τὴν ἀντικατικὴ ὀρήσι του.

ποῦ φαίνεται ἡ ἐφημερίδα τοῦ Λοῦδῆου; Ὅφρηροῦ, ποῦ διατυπῶνε αὐτὲς τίς ἡμέρες ἀμφιβολίες ὀσθῆτικά με τὸ δημοκρατισμὸ και τὴν ἀνεξαρτητῆ τὸν Κυβερῆσση ποῦ σῆμῆταισαν οἱ λαοὶ τῆς Βουλγαρίας, καί Γιουγκοσλαβῆς, συμμάχησε ἀπὸ τὸ σῆμα τοῦς τὴν δὲσση ἐκστρατῆς. Μωκῆς Ἄγγλικῆς ἐφημερίδας ὀσπᾶσο ὄφρηροῦ και ὁ ἀφῆλας

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΕΑΜ ἡ μοναδικὴ ἐλπίδα

28 τοῦ Μᾶρτη 1944. Ἡ Γερμανικὴ ὀκλαβῆ πᾶσῶν τῆς χώρας και τὶς ψυχές. Ἐχε διαδοθεῖ πως οἱ ντόπιοι φασιστοὶ με τοῦς ἔσοῦνους τῆρᾶς εἶχαν ὀδοσῆ και κατεῖκαταλῶν τοῦν καινομορῆν μαρτύρων, ἀσάμειναι με σφιγμένα τὰ ὀδοντα και κομμένη τὴν ἀνάσα.

Ἐπῆσαι ἀγόρῆ ποῦ 15 χρόνων ἀγῶνατῆς νομῆσαι κοντὰ μὲ καίνο τὸ παγερὸ ἀγῶνα. Δειλιάσε ἡ ψυχὴ ποῦ γιὰ τοῦς δικούς ποῦ.

Καθὸς ἔκαθα μιὰ στιγμή νὰ σηκῶσε τὸ κεφᾶλι τὸ μᾶτια μου ἀντικρουσαν σπ' ἐξάμι ἑνα χαφιὲ χορῆφῆλας με Γερμανοὺς ὀπλοῦμένους. Ἐπῆρε νὰ σταθῇ παλῆμκοῦ ἔλατ' ὁσὸ τοῦ παιδοῦ μου. Καί βῆκα και ἰτοῦτα τῆς ἄλγῆς νὰ τοῦ πῶ. «Γὲ μοι νὰ μᾶς τρομάξῆς ἄρῆ και ἡ δικὴ μου σειρά σὸ μεγάλο τὸ δράμα». Ὁ μικρὸς γυρῆσε ἀπότομα και κέρωσε. Ἡ κοῦσῶδῆ ἐπᾶτανε στὸ δωάπτο. Στεκάωσαν ἄλλαλοὶ. Ὁ χαφιῆς μου εἶδῆκε. Παῖειναι ὁ πατέρας ποῦ, κανε στὸ γίνο ποῦ. Βῆκε εἴδι. Ἡ τὸν βελετε, τοῦ ἀπαντᾶ ἔγῶ. Ἡ κοῦσῶδῆ κλείνει βίσιεκά τίς πόρτες κατεβάζει τὰ ὀπλα, τὸ χῆρι στὴ σκαθῶλη και μᾶς και τάζει ἄγρια. Ἐὰ μᾶς ποῦ, λέει ὁ χορῆφῆλας στὸ παιδί. Θὰ μᾶς βελεῖς ποῦ εἶναι ὁ πατέρας σου. Δὺο Γερμανοὶ και ὁ χορῆφῆλας πᾶρουν τὸ ἀγόρῆ ποῦ. Γιὰ μιὰ στιγμή δειλιάσει. Κάνεται ὁ ἀγῶνατῆ και ἡνεται τὸ μικροῦλόρι. Με τὴ φρικὴ ζωαργωμένη στὰ μᾶτια ρωτάει «Τὶ θὰ τὸν κάνετε τὸ μαμμὰ ποῦ». Ὀρι μὲ νὰ τὸ σφῆλο κοντὰ ποῦ. Μᾶ ὁ ἐνας ἀπὸ τοῦς Γερμανοὺς ποῦ βῆσε τὸ ὀπλο στο στήθος. Τοῦς εἶδε νὰ φᾶγουν.

Ἐμίνα μοναχὴ με τοῦς Γερμανοὺς. Ἡ καρδιά μου σπᾶρῶζετῆ. Γιὰ πᾶν νὸ παρακίλεσο. Ἀν ἔρῆει ὁ ὀστροφός ποῦ χεθῆθε θὰ τὸν παρῶναι. Ἀν δέν ἔρῆει θὰ παρῶν

